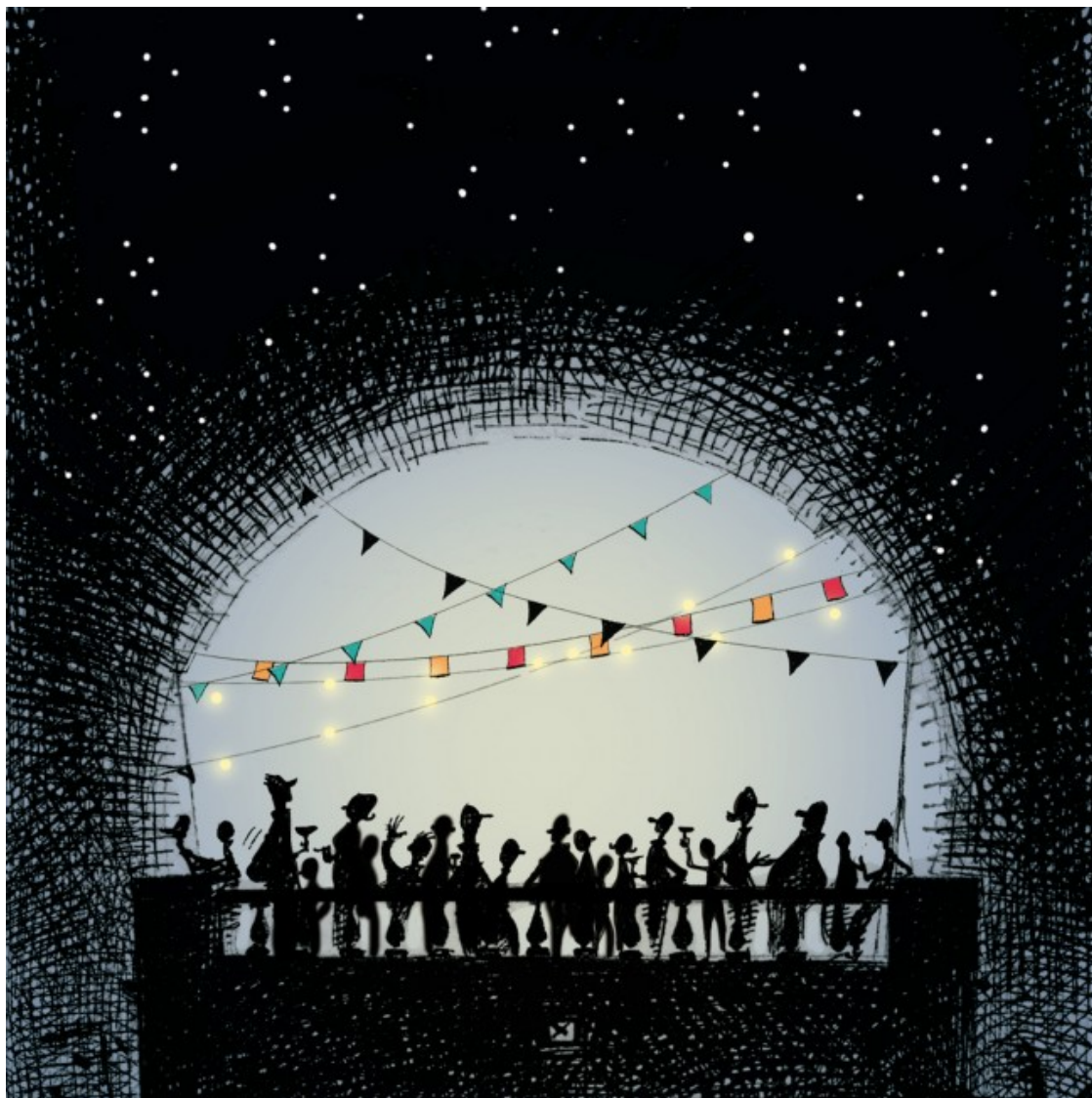

La revetlla

Potser els nostres fills recuperaran l'alegria de viure que tenien els nostres avis

Il·lustració: Cristina Losantos

Ara tornen les revetlles. L'Orquestra Plateria posarà dins del nostre estómac el buit especial de la nostàlgia. Els fanalets als terrats de Barcelona, els nostres cançons emmidonats per la mama, la sangria, el noi de coll escanyolit que ens va abraçar una nit de Sant Joan.

Tornaran a sonar els txa-txa-txa, el twist, el rock-and-roll i els boleros. Ens amuntegarem al Poble

Espanyol i suarem entre la nova quitxalla, que potser ja va tipa de fer l'amor, i que també deu anar tipa de sentir-nos dir com nosaltres, quan teníem els seus anys, passàvem molta gana, de fer l'amor.

Potser, si el senyor batlle ho permet, hi haurà fogueres pels carrers i veurem com se socarrimen els mobles de la tieta que fa anys que els cucs se la mengen al Cementeri Nou. Veurem coets, serpentines, confeti, espanta-sogres i petards que llampegaran com espurnes a les cames de les dones porugues.

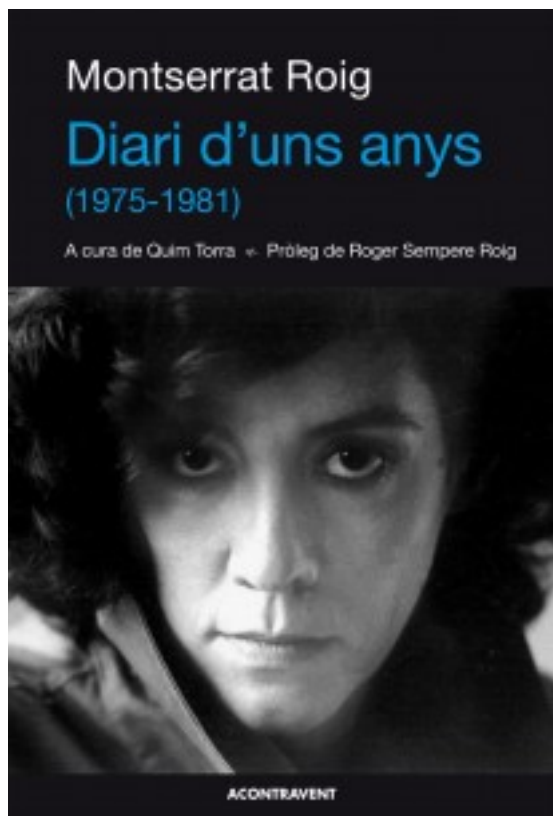
Hi haurà festes, festetes, festasses. Hi haurà envelats i discos que se sentiran per tot arreu. Hi haurà, sobretot, aquest tossut voluntarisme, estrany i qui sap si estèril, que ens fa tornar a creure en la revetlla de Sant Joan i de Sant Pere, en els balls, els crits i les matinades a Montjuïc.

Les cares intentaran de fer pam i pipa, i els ulls somriuran com si ara anés de debò. Però continuarà, subterrani, el problema que arrossegueu des de fa temps: les festes han perdut espontaneïtat, reivindiquem les coses concretes i no sabem com omplir-nos-en les mans, parlem d'afecte, de gresca, de retrobar el nostre cos i continuem essent fills de la teoria i de la voluntat.

Però tant se val: cal conservar les revetlles, les fogueres, els coets. Potser els nostres fills recuperaran l'alegria de viure que tenien els nostres avis, quan passaven gana, potser, però encara no havien après a empassar-se les penes amb Moulinex ni tenien una Crolls que els feia creure que la felicitat existeix.

I no és que les festes, les revetlles o els envelats et portin la felicitat, no. Però són sàvies mesures que els antics inventaren perquè la sang fos renovada al mateix aire que la naturalesa i perquè sentissis fluir el teu sexe i les teves arrels enmig del desori i la disbauxa. Sense teories ni conceptes. Els racionalistes d'abans avui ens dictaminen que cal anar a la revetlla i fruit-la, però ells s'ho continuaran mirant com si fos un aparador i observaran els que se la passen bé, com si fossin micos dignes d'estudi.

Guía del Ocio, 18-6-1979

Article inclòs en el llibre

Montserrat Roig

Diari d'uns anys (1975-1981) (<http://www.acontravent.cat/llibre.php?id=41>)

© dels articles: hereus de Montserrat Roig

© foto coberta: Pilar Aymerich

© d'aquesta edició: A Contra Vent Editors, 2008

14 pensaments de Montserrat Roig, aquí

(<http://www.catorze.cat/noticia/2320/montserrat/roig/vida/llibres>) .